पौचेभ्यस्तस्य सम्भूता खीकाः भ्रतसङ्ख्यः। चर्छालयोनयञ्चाष्टी दर्खपाशातिभीषणाः ॥ १०८ ॥ चुधाविष्टास्ततो चीकास्ताश्च चएडाचयोनयः। श्रभ्यधावना चान्योन्यमत्तुकामाः परस्परं ॥ ११० ॥ प्रचर्डो वार्यात्वा तु तास्ताश्वर्डाखयोनयः। समये स्थापयामास याहमे ताहमं भृगा ॥ १९१ ॥ अब प्रस्ति लीकानामावासं यो हि दास्यति। द्ष्डं तस्याइमतुसं पातियध्ये न संज्ञयः ॥ ११२ ॥ चर्डालयोन्योऽवसये खीका या प्रसविद्यति। तस्यास सन्तितः पूर्वा साच सद्यो न शिष्यति ॥ ११३ ॥ प्रसूते कन्यके दे तु स्त्री पुंसी वीज हारि खी। वातरूपामरूपाच्च तस्याः प्रहर्यन्तु ते ॥ ११८ ॥ वातरूपा निषेकान्ते सा यसी चिपते सुतं। स प्मान् वातशुकत्वं प्रयाति वनितापि वा ॥ ११५ ॥ तथैव गच्छतः सद्यो निर्वीजत्वमरूपया। श्रद्धाताश्री नरो योऽसौ तथा चापि वियोगिनः॥ ११६॥ विदेषिणी तु या कन्या सकुटीकुटिलानना। तस्या दी तनयी पुंसामपकारप्रकाशकी ॥ ११७॥ निर्वीजलं नरो याति नारी वा शीचवर्ज्जिता। पैगुन्याभिरतं सोसमसज्जसनिषेवसं॥ ११८॥ पुरुषदेषिणचैतौ नरमाक्रम्य तिष्ठतः। माचा आचा तथा मिचैरभी छै: खजनैः परैः ॥ ११८ ॥